

E toamnă

Nelu Preda

E toamnă iar afară, împrejur, cărările-nfrunzite ne așteaptă
Cu nerăbdare merg și pot să jur, că tu ești nelipsită ca o treaptă
În calea către dragostea supremă, care se cuibărește între noi
Iubito, sunt într-o dilemă: e bun sau rău un meteo cu ploi?

E bine să rămânem în odaie, cu cheia răsucită vinovat?...
Ca un pretext va fi să fie-o ploaie, să nu mai coborâm deloc din pat.
Să depănăm la vise și alinturi, privind la ploaia ce ne bate-n geam
Reamintindu-ne de-acele mituri, și stihuri despre râu și ram?!

Sau bine-ar fi să fie numai soare, să admirăm copacii arămii
Din parc mergând la o plimbare, pe lângă crizanteme mii și mii?
Să mergem mai apoi la o terasă, cu must și sfârâitul de pastamă,
De mâna să te țin a mea frumoasă, pe nimenea tu să nu iei în seamă.

Apoi, pășind pe-al frunzelor covor, ce se așterne aur pe alee
Să mergem către casa cu pridvor, și strat înmiresmat de azalee.
Să ascultăm cum sus prin nori, în zbor spre depărtări mai calde
Se-ndeamnă stoluri de cocori, înșiruiți precum smaralde.

E toamnă-afară-a mea iubită, dar sufletul mi-e iată plin
De-o primăvara nesfârșită, și-al tău neprețuit alin.
Cu tine-alături orice toamnă, din emisfera boreală
E un nimic, sublimă doamnă, iubirea mea vis de beteală!